

Ghidul nr. 2

Ghid privind exemple de bune practici la nivel național pentru implementarea schemei ETS pentru perioada a 4-a a schemei ETS

Acest Ghid își propune să clarifice cerințele stabilite în: Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare (Directiva EU ETS) și în Regulamentul Delegat (UE) nr. 2019/331 al Comisiei de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (denumit în continuare FAR), reprezentând un instrument util pentru înțelegerea acestor și aplicarea acestor norme obligatorii din punct de vedere juridic

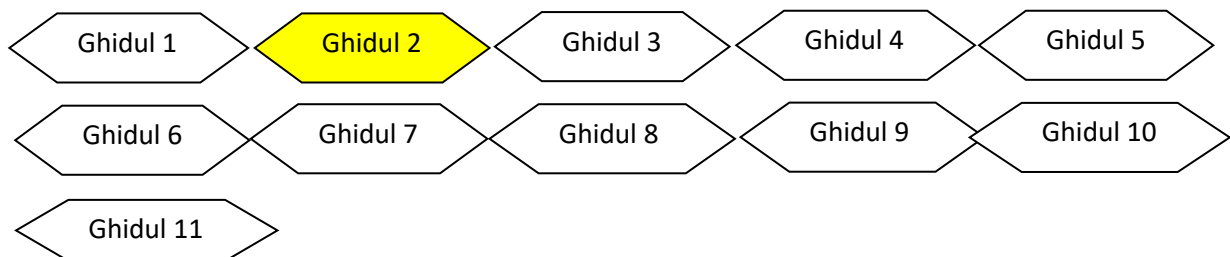
CUPRINS

Introducere.....	3
Scopul Ghidului.....	11
Elemente noi în metodologia de alocare pentru Faza 4.....	12
Instalațiile cuprinse în Măsurile Naționale de Implementare (NIMs) pentru 2021-2025..	18
Instalațiile cuprinse în Măsurile Naționale de Implementare (NIMs) pentru 2026-2030..	20
Anexa 1 Lista ghidurilor.....	21

INTRODUCERE

Acest Ghid a fost elaborat în cadrul proiectului ”Aplicarea sistemului de politici bazate pe dovezi în Ministerul Mediului pentru sistematizarea și simplificarea legislației din domeniul deșeurilor și realizarea unor proceduri simplificate pentru reducerea poverii administrative pentru mediul de afaceri în domeniul schimbărilor climatice”, cod SIPOCA 394 și este parte a unui set de 11 ghiduri¹ destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției.

Uniunea Europeană a stabilit o serie de obiective privind schimbările climatice care urmează să fie atinse în 2020 și 2030, iar recent (14 iulie 2021) Comisia Europeană a adoptat, printr-un pachet de propuneri legislative (”Fit for 55”), în care a prezentat cum intenționează să atingă obiectivul de neutralitate climatică al UE până în 2050, propunând inclusiv ținte intermediare de cel puțin reducere netă de 55% de emisii de gaze cu efect de seră până în 2030². În cuprinsul Planului de atingere a țintelor climatice 2030 (Comunicarea Comisiei ”Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru European în perspectiva anului 2030”³), Comisia a propus creșterea ambiției UE cu privire la reducerea netă a emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55% față de nivelul din 1990 până în 2030. Pachetul de propuneri legislative urmărește revizuirea unui set de acte legislative ale UE, inclusiv Directiva privind sistemul de comercializare a certificatelor de emisii (EU

¹ Lista prezentată în Anexă

² Planul pentru atingerea țintelor climatice pentru 2030: https://ec.europa.eu/clima/eu-action/european-green-deal/2030-climate-target-plan_en

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor : Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0562&from=EN>)

ETS), Regulamentul privind partajarea eforturilor (ESR), legislația privind transporturile și utilizarea terenurilor. Pentru atingerea țintei generale a UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030, sectoarele care intră sub incidența EU ETS trebuie să-și reducă emisiile cu 43% comparativ cu nivelul din 2005. Directiva EU ETS revizuită, care se va aplica pentru perioada 2021-2030, va permite implementarea unui mix de măsuri interconectate.

Adoptarea de către Parlamentul European și de către Consiliu a unei noi ținte de reducere a emisiilor pentru anul 2030, de minim 55% față de nivelul din anul 1990 și stabilirea țintei (anului 2050) privind neutralitatea climatică, precum și perspectiva includerii în Legea europeană a climei a acestor obiective, vor conferi posibilitatea intensificării eforturilor de reducere a emisiilor de GES atât în sectoarele economice acoperite de către EU ETS, cât și în cele care nu fac parte din Schemă.

Revenind la legislația în vigoare, la nivelul lunii noiembrie 2021, putem menționa că în anul 2014 Consiliul European (din luna octombrie) a confirmat rolul central al Schemei reformate și funcționale, însoțite de un instrument de stabilizare a pieței ca principal instrument european pentru îndeplinirea obiectivului de reducere cu cel puțin 40%, cu un factor anual de reducere de 2.2%, începând cu 1 ianuarie 2021.

Pentru moment, alocarea cu titlu gratuit este eliminată, iar măsura continuă după 2020 pentru a preveni riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon din cauza politicii privind clima, atât timp cât alte economii majore nu depun eforturi comparabile, și fără a se reduce proporția certificatelor care urmează să fie scoase la licitație.

Proporția certificatelor care urmează să fie scoase la licitație este exprimată sub formă de procentaj, pentru a spori certitudinea planificării în ceea ce privește deciziile de investiții, pentru a spori transparența și a face întregul sistem mai simplu și mai ușor de înțeles.

În ceea ce privește nivelul alocării de certificate cu titlu gratuit pentru instalații ar trebui să fie mai bine aliniat la nivelurilor lor efective de producție. Astfel, alocările ar trebui să fie ajustate periodic în mod simetric pentru a se ține seama de creșterile și descreșterile relevante ale producției.

Datele utilizate în acest context ar trebui să fie complete, coerente, verificate independent și ar trebui să prezinte același nivel ridicat al acurateții și calității ca datele utilizate pentru stabilirea alocării cu titlu gratuit.

Pentru a se preveni manipularea sau utilizarea abuzivă a sistemului de ajustări ale alocărilor și a se evita orice sarcină administrativă nejustificată, ținând cont de termenul care se aplică pentru notificarea modificărilor privind nivelul producției și

ținând cont de necesitatea de a se asigura faptul că modificările alocărilor se fac cu eficacitate, nediscriminatoriu și uniform, pragul relevant, stabilit la 15%, evaluat pe baza valorii medii ponderate pe doi ani.

Comisia va putea lua în considerare alte măsuri care să fie puse în aplicare, cum ar fi utilizarea unor praguri absolute pentru modificările alocărilor sau în ceea ce privește termenul care se aplică notificării modificărilor de producție.

Pachetul Fit for 55⁴, prezentat de către Comisia Europeană pe **14 iulie 2021**, reprezintă un pachet de măsuri legislative care poziționează EU ETS în centrul agendei de decarbonizare a UE, cu modificări majore care includ: o reducere a plafonului emisiilor și un factor de reducere liniar majorat (de la 2.2% la 4.2%); includerea sectorului maritim în domeniul de aplicare al EU ETS, începând cu 2023; un flux separat ETS pentru clădiri și transport; *benchmark*-uri (valori de referință) consolidate și o reducere rapidă a alocării gratuite care ar fi legată de investiții realizate în instalații cu emisii reduse de carbon de către entitatea beneficiară; introducerea unui mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de carbon (CBAM) și includerea în prețul mărfurilor importate a costurilor emisiilor încorporate - operațional până în 2026; actualizarea parametrilor rezervei de stabilitate a pieței (MSR după 2023; și noi reglementări privind utilizarea veniturilor rezultate pentru a îmbunătăți distribuția acestora și a stimula inovarea, inclusiv crearea Fondului Social pentru Climă.

Propunerea Comisiei este ca emisiile din actualele sectoare ETS (inclusiv extinderea la sectorul maritim) să fie diminuate cu 61% până în 2030, comparativ cu nivelurile din 2005. Aceasta reprezintă o creștere de 18 puncte procentuale în comparație cu contribuția reglementată anterior și încă valabilă de -43%.

În cadrul acestui ghid vor fi detaliate câteva elemente privind bunele practici în contextul Schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU ETS).

În Legea europeană privind clima din 2020⁵, în conformitate cu Pactul Verde European, Comisia a propus un obiectiv de „zero emisii nete” de gaze cu efect de seră (GES) până în 2050⁶. Aceste ținte sunt rezumate în Figura 1.

⁴ Aflat în curs de aprobare

⁵ Regulamentul (UE) 2021/1119 Al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 ("Legea europeană a climei") <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021R1119&qid=1639026422944&from=EN>

⁶ COM(2019) 640 final - Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Pactul Ecologic European.

Figura 1 - Rezumatul obiectivelor existente UE privind clima

2020	<p>20% <i>reducere de emisii de gaze cu efect de seră (față de nivelul anului 1990)</i></p> <p>20% <i>energie din surse regenerabile</i></p> <p>20% <i>îmbunătățirea eficienței energetice</i></p>
2030	<ul style="list-style-type: none">• <i>cel puțin 55 % reducere de emisii de gaze cu efect de seră (față de nivelul anului 1990)</i>• <i>cel puțin 32 % energie din surse regenerabile</i>• <i>cel puțin 32.5 % îmbunătățirea eficienței energetice</i>
2050	<ul style="list-style-type: none">• 0 net emisii de gaze cu efect de seră

Sursa: Curtea Europeană de Conturi (CEC), având la bază legislația europeană

Politicile UE aplicate până în prezent au avut un rezultat așteptat prin atingerea obiectivelor pentru 2020 dar nu și pentru 2030⁷. UE a emis aproximativ 8,5% din emisiile globale de gaze cu efect de seră în 2018, o pondere care a scăzut de-a lungul timpului⁸. În UE, emisiile pe cap de locuitor sunt încă mai mari decât media mondială, deși acest decalaj se micșorează treptat. Din 2005, de la aplicarea sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU ETS), emisiile UE pe cap de locuitor au scăzut. La sfârșitul anului 2018 emisiile UE erau sub cele din SUA, China și Japonia.

EU ETS este unul dintre cei doi piloni cheie ai UE în domeniul politicii climatice care vizează reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (al doilea este Decizia 406/2009 și Regulamentul privind partajarea eforturilor⁹).

⁷ SEE, Tendințe și proiecții în Europa 2019: Urmărirea progreselor către climatul Europei și obiective energetice, 2019, p. 7.

⁸ UNEP, Raportul privind decalajele de emisii 2019, 2019, p. 5.

⁹ Guvernul de Decizia nr. 406/2009 / CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră pentru a îndeplini angajamentele

După 2020, există trei „piloni” cheie în domeniul politicii climatice: Directiva ETS, Regulamentul de partajare a eforturilor și Regulamentul LULUCF (utilizarea terenurilor, schimbarea utilizării terenurilor și silvicultură).

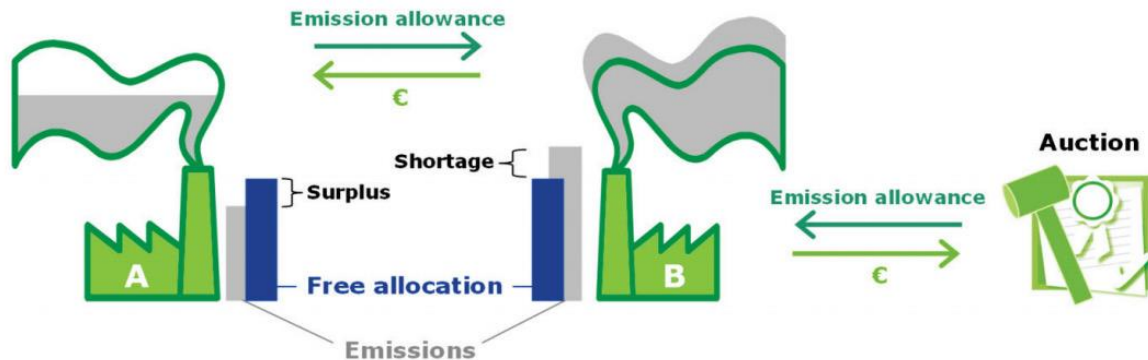
EU ETS acoperă, în general, industria grea și instalațiile de electricitate (cunoscute împreună ca „instalații staționare”), precum și aviația¹⁰, cuprinzând toate statele membre ale UE plus Norvegia, Liechtenstein și Islanda.

Primele sale două faze de implementare ale EU ETS au avut loc, în perioada 2005-2007 și în perioada 2008-2012. A treia fază s-a desfășurat în perioada 2013-2020, iar în prezent este în desfășurare faza a 4a, cu sub-perioade de aplicare 2021-2025 și 2026-2030.

EU ETS funcționează ca un program „cap-and-trade”. Legislația definește numărul maxim anual de certificate disponibile („plafonul”) și se creează o piață în care sunt cumpărate și vândute certificate.

Operatorii aflași sub incidența EU ETS primesc câte un certificat de carbon pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă. Aceste certificate se obțin fie gratuit, fie prin intermediul licitațiilor - în cazul în care instalațiile trebuie să achiziționeze certificate pentru emisiile excedentare. Operatorii pot cumpăra, de asemenea, certificate pe piețe specializate și unul de la celălalt. Sistemul este explicat în Figura 2.

Figura 2 - Schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

Sursa: ETS Handbook 2015

comunitare de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 și prin Regulamentul (UE) 2018/842 privind reducerile anuale obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030, contribuind la acțiunile climatice pentru îndeplinirea angajamentelor în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013.

¹⁰ Categoriile de activități definite în anexa I la Directiva 2003/87 / CE.

În exemplul dat, instalația A primește un număr de certificate gratuite mai mult decât îi este necesar pentru a-și acoperi emisiile de carbon. Operatorul instalației poate decide să păstreze acest surplus sau să îl vândă.

Instalația B nu a primit un număr de certificate gratuite suficiente pentru a-și acoperi emisiile generate din activitatea prestată și trebuie să cumpere de pe piața de carbon (prin licitație) sau de la alt operator (dacă nu are un stoc de certificate din anii precedenți).

EU ETS este guvernat de Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în Uniune (Directiva EU ETS), modificată ultima dată în 2018 prin Directiva 2018/410/CE¹¹, alături de mai multe decizii și regulamente ale Comisiei.

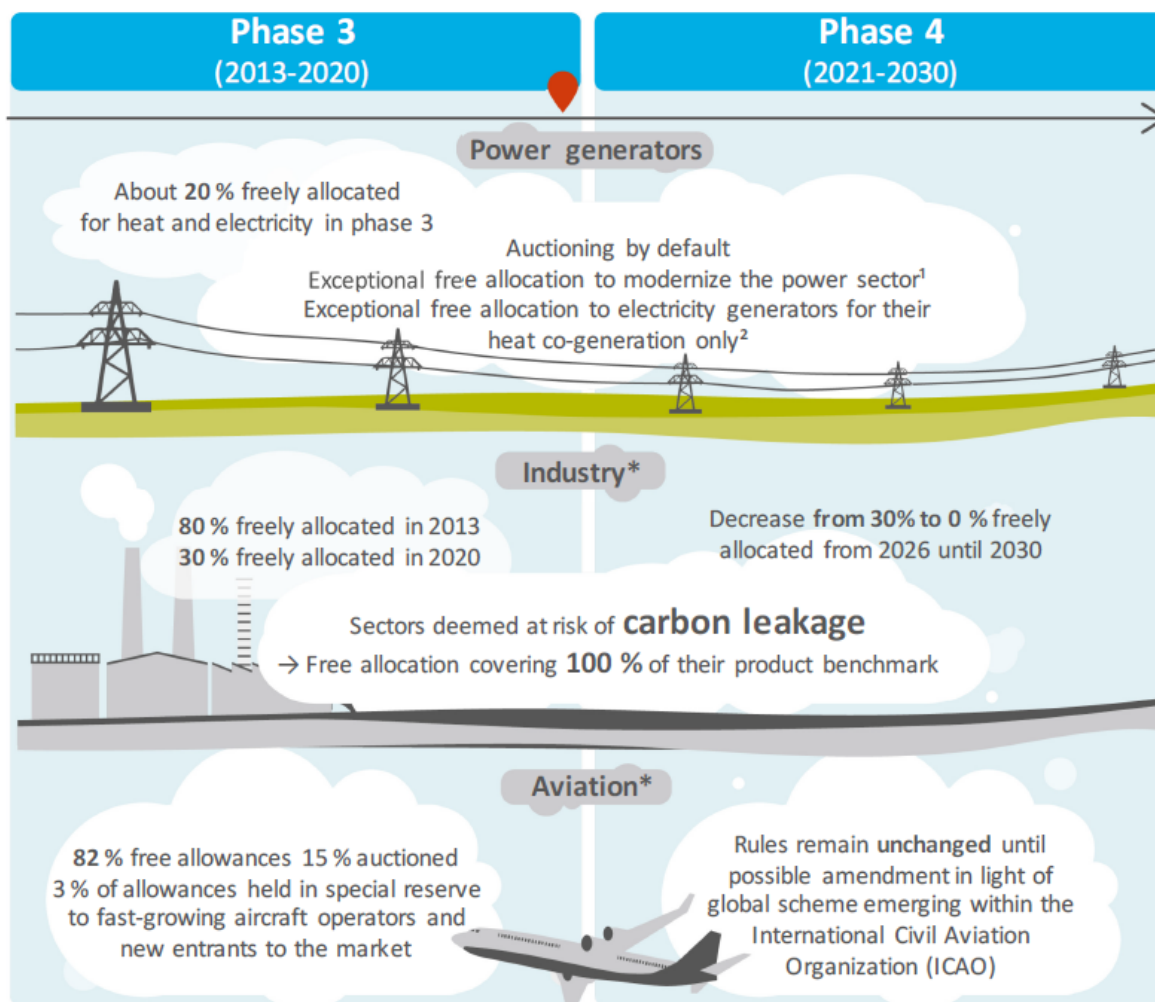
Din 2013, sectoarele industrial și aviatic primesc alocare gratuită. Între 2013 și 2019, industria a primit peste 5 000 de milioane de certificate gratuite, iar aviația a primit peste 200 de milioane de certificate gratuite¹².

Pentru sectoarele industriale, valoarea certificatelor alocate gratuit scade în fiecare an cu un factor linear de reducere de 2,2%. Sectoarele clasificate ca expuse riscului semnificativ de relocare a emisiilor de carbon beneficiază de alocare gratuită 100%. Sectorul energiei beneficiază de alocare tranzitorie cu titlu gratuit sub forma de investiții financiare pentru modernizarea sectorului în anumite state membre în condiții specifice (art. 10s și 10d din Directiva ETS). Figura de mai jos arată cum sunt alocate certificatele gratuite.

¹¹ Directiva 2018/410/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814

¹² Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind funcționarea pieței europene a carbonului, ianuarie 2020.

Figura 3 - Proporția de certificate alocate gratuit pe sector și pe fază de comercializare

* Categoriile de activități definite în anexa I la Directiva 2003/87 / CE

¹ Articolul 10c din Directiva ETS

² Articolul 10a alineatul (4) din Directiva ETS

Directiva UE ETS consolidată prevede revizuirea anumitor dispoziții referitoare la perioada 2021-2030, în lumina următoarelor circumstanțe:

Bilanțul global în cadrul Acordului de la Paris, programat pentru 2023, în care părțile la acord își vor evalua angajamentele actuale și își vor intensifica eforturile pentru a îndeplini obiectivele acordului¹³.

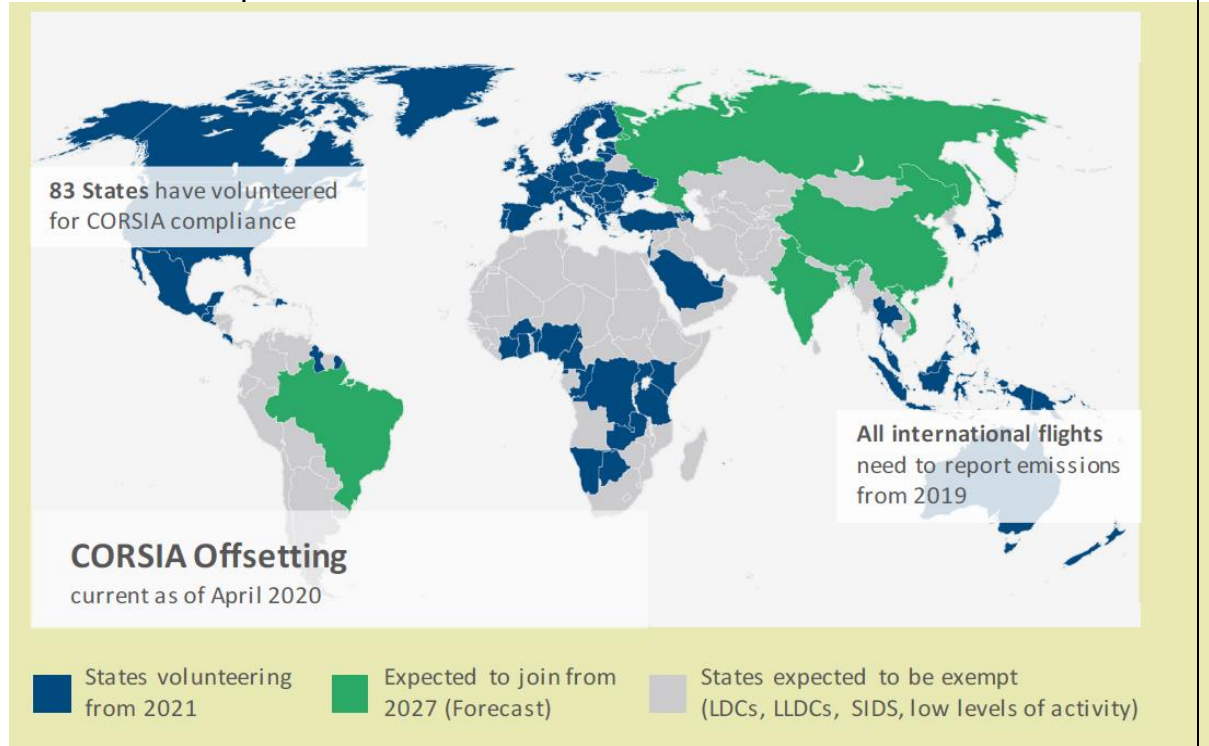
¹³ Articolul 30 din Directiva 2003/87 / CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în Uniune, consolidată.

Implementarea schemei de compensare și reducere a carbonului pentru aviația internațională (CORSIA), sub egida Organizației Aviației Civile Internaționale, un program menit să compenseze la nivel global emisiile provenite de la aviația civilă (a se vedea caseta 1)¹⁴.

Adoptarea potențială a ajustărilor la frontierele de carbon la importurile din țări terțe (a se vedea punctul 40).

Caseta 1 - CORSIA și provocarea decarbonizării globale a aviației civile

Schema de compensare și reducere a carbonului OACI pentru aviația internațională (CORSIA) va fi voluntară din 2021 până în 2026 și obligatorie din 2027 pentru majoritatea statelor cu sectoare importante ale aviației civile¹⁵. Se va baza mai degrabă pe compensări de emisii decât pe certificate, cu emisiile compensate prin reduceri în altă parte.

Sursa: Curtea Europeană de Conturi, pe baza datelor Grupului de acțiune pentru transportul aerian (ATAG).

Decarbonizarea efectivă a aviației civile este o provocare. Combustibilii alternativi care îndeplinesc standardele actuale, dar fabricați din plante sau alge, sau sintetizați din alte materiale nefosile, sunt utilizabili în planurile actuale, dar în prezent au o aprovizionare limitată și sunt mai scumpi decât combustibilii

¹⁴ Articolul 28b din Directiva 2003/87 / CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în Uniune, consolidată.

¹⁵ Van Zon, N., Analiza fezabilității tehnice a aeronavelor comerciale durabile alimentate cu hidrogen lichid în 2040, 2018, TU Delft, p. 1. A se vedea, de asemenea, Browne, M. W., „Clean Hydrogen Beckons Aviation Engineers”, The New York Times, 24 mai 1988.

obișnuți. Electrificarea poate reduce costurile operaționale, dar tehnologia actuală a bateriei permite numai zboruri pe distanțe foarte scurte. Hidrogenul este o opțiune (în 1988, un producător sovietic a zburat cu succes cu un avion comercial cu hidrogen⁶³), dar ar necesita o nouă infrastructură, o adaptare majoră a avioanelor actuale și modificări la proiectele de avioane viitoare.

Scopul ghidului

Prezentul ghid are ca scop evidențierea, acolo unde există deja, bune practice formate la nivel național pentru implementarea schemei ETS pentru perioada a 4-a a schemei ETS. Astfel, ghidul își propune să contribuie la sprijinirea autorităților competente, a operatorilor economici și a părților interesate din România în implementarea corespunzătoare a metodologiei de alocare pentru a patra perioadă de comercializare a schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU ETS) (post 2020), stabilită prin Regulamentul Delegat al Comisiei 2019/331 de stabilire a Normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva EU ETS” (FAR) prin clarificarea unor aspecte esențiale în formarea unor bune practici la nivel național.

Elemente noi în metodologia de alocare din Faza 4

Schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii Europene (Emission Trading Scheme - EU ETS), reglementată de Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă instrumentul legislativ creat la nivelul Uniunii Europene, în cadrul politicii referitoare la schimbările climatice, cu scopul de a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punct de vedere economic, având la bază principiul „limitează și comercializează”.

Schema a fost implementată în prima fază în perioada 2005-2007, a doua fază în perioada 2008 - 2012 care corespunde primei perioade de angajament a Protocolului de la Kyoto, a treia fază desfășurându-se în perioada 2013-2020. Cea de-a patra fază a EU ETS se va desfășura în perioada 2021-2030 cu două perioade de alocare 2021-2025 și 2026-2030.

În primele trei faze, statele membre au avut responsabilitatea de a stabili numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate la nivel național, inclusiv repartiția acestor certificate pentru fiecare instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în Anexa I a Directivei 2003/87/CE¹⁶, cu modificările și completările ulterioare, calculate pe baza metodologiei de alocare. În acest scop, au fost elaborate Planurile Naționale de Alocare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru cele două perioade, aprobate prin decizii ale Comisiei Europene, iar pentru cea de-a treia perioadă de alocare a fost elaborată Hotărârea Guvernului nr. 811/2014 pentru aprobarea mecanismului de alocare anuală finală cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioada a treia a schemei de comercializare aferente instalațiilor staționare.

Consiliul European din octombrie 2014 a exprimat angajamentul de a reduce, până în 2030, emisiile globale de gaze cu efect de seră din Uniunea Europeană cu cel puțin 40 % față de nivelurile din 1990. Toate sectoarele economice ar trebui să contribuie la realizarea reducerilor respective ale emisiilor, iar obiectivul urmează să fie îndeplinit în modul cel mai rentabil prin intermediul sistemului Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), acesta generând o reducere cu 43 % până în 2030 față de nivelurile din 2005. Acest aspect a fost confirmat în cadrul angajamentului de reducere preconizat al Uniunii Europene și al statelor sale membre, stabilit la nivel național, care a fost prezentat Secretariatului Convenției-

¹⁶ Directiva 2003/87/CE transpusă în legislația națională prin H.G. nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

cadru a Organizației Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice (UNFCCC) la 6 martie 2015.

Consiliul European din octombrie 2014 a confirmat, în concluziile sale, că o schemă EU ETS reformată și funcțională, însoțită de un instrument de stabilizare a pieței va fi principalul instrument european pentru îndeplinirea obiectivului de reducere cu cel puțin 40 %, aplicând un factor anual de reducere al volumului de certificate de emisii de gaze alocate gratuit de 2,2 % începând cu 2021.

În data de 15 iulie 2015 Comisia Europeană (COM) a adoptat în Colegiul Comisarilor propunerea legislativă¹⁷ referitoare la revizuirea Directivei 2003/87/CE, cu modificările și completările ulterioare, pentru a transpune decizia șefilor de stat și de guvern de la Consiliul European din octombrie 2014 privind viitorul Cadru 2030.

Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 a fost adoptată și publicată în Jurnalul Oficial în luna martie 2018. Directiva (UE) 2018/410¹⁸ aduce câteva modificări față de regulile de alocare aferente perioadei 2013-2020.

Începând din 2021 se aplica un nou factor linear de reducere de 2,2%, astfel, până în 2030 „volumul UE” (engl. „cap”) de certificate este redus cu 2,2% în fiecare an față de „volumul de certificate ale tuturor SM din 2020”. Dat fiind faptul că emisiile totale generate de EU ETS pentru 2030 trebuie să fie mult reduse față de perioada de angajament 1 ianuarie 2013 - 31 decembrie 2020, alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU allowance/EUA) pentru industrie, în perioada 2021 - 2030, va fi redusă corespunzător. A fost instituit un Fond pentru inovare, fond care este finanțat din alocările de certificate pentru licitații. Fondul pentru inovare este unul dintre cele mai mari programe de finanțare din lume pentru demonstrarea tehnologiilor inovatoare cu emisii reduse de carbon.

În același timp, din volumul total de certificate disponibile la nivel UE, cele destinate licitațiilor de către SM vor reprezenta un procent de 57%. Din acestea, se scade un procent de 2% care este destinat Fondului pentru modernizare. Astfel, rămâne un volum de 55% destinat licitațiilor care se va distribui tuturor Statelor Membre după formula: 90% +10% (grila de redistribuire a drepturilor de licitație).

Această grilă se va aplica astfel:

¹⁷ Propunerea de modificare a Directivei 87/2003/CE în vederea rentabilizării reducerilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu - nr. COM (2015) 337 final.

¹⁸ Directiva (UE) 2018/410 transpusă în legislația națională prin H.G. nr. 393/2020 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, precum și pentru modificarea art. II din Hotărârea Guvernului nr. 204/2013 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

- 90% din numărul total de certificate se va împărți tuturor Statelor Membre în funcție de criteriul emisiilor, respectiv ponderea deținută de Statul Membru vizat în totalul emisiilor verificate în cadrul EU ETS;
- 10% din numărul total de certificate se va împărți între anumite State Membre pentru aplicarea principiului solidarității, (dar și pentru creștere și interconectări), în principal pe baza criteriului PIB/locuitor, respectiv pentru acele state cu PIB/capita sub 90% din media UE (pe baza datelor din 2013).

De asemenea, lista sectoarelor care primesc cea mai mare pondere a alocării cu titlu gratuit trebuie să fie mai bine orientată către cele care au un potențial ridicat al riscului de relocare (engl. „carbon leakage”). În acest sens, Directiva (UE) 2018/410 are în vedere o abordare bazată pe 2 clase de risc și anume: alocare cu titlu gratuit de 100% pentru industriile care au un risc ridicat de relocare și alocare cu titlu gratuit de 30% pentru cele care sunt în măsură să transfere o mare parte a costului certificatelor în prețurile produselor realizate de industriile respective.

Alocarea cu titlu gratuit de 100% pentru industriile cu risc ridicat de relocare se face pe baza utilizării a două criterii combinate, respectiv intensitatea emisiilor și cea a schimburilor comerciale. Dacă rezultatul înmulțirii intensității schimburilor comerciale cu țări terțe cu intensitatea emisiilor este mai mare de 0,2 se va primi alocare cu titlu gratuit de 100%. Dacă acest rezultat este mai mare de 0,18 dar este combinat cu criterii de evaluare calitativă, de asemenea se va primi alocare 100%.

Alocarea cu titlu gratuit de 30% se va aplica pentru industriile supuse riscului de relocare, dar care sunt în măsură să transfere o mare parte a costului certificatelor în prețurile produselor achiziționate de consumatori.

Pentru compensarea costurilor indirecte asociate emisiilor de CO₂ (care se regăsesc în prețul energiei electrice) pentru sectoarele expuse unui risc semnificativ de relocare, Statele Membre pot opta pentru sprijinirea acestor sectoare, atât prin intermediul veniturilor obținute din licitații, cât și prin alte măsuri financiare, cu respectarea prevederilor în vigoare referitoare la ajutorul de stat în domeniul protecției mediului.

În ceea ce privește alocarea cu titlu gratuit, Directiva (UE) 2018/410 propune un mecanism de actualizare a indicatorilor de referință (engl. „benchmark”) care să reflecte progresul tehnologic înregistrat și să evite profiturile excepționale (engl. „windfall profits”).

Prin Directiva (UE) 2018/410 a fost instituit Fondul pentru Inovare. Pentru acest fond, a fost propus un volum de 450 milioane certificate care vor genera fonduri accesibile, atât pentru proiecte în domeniul captării și stocării geologice a

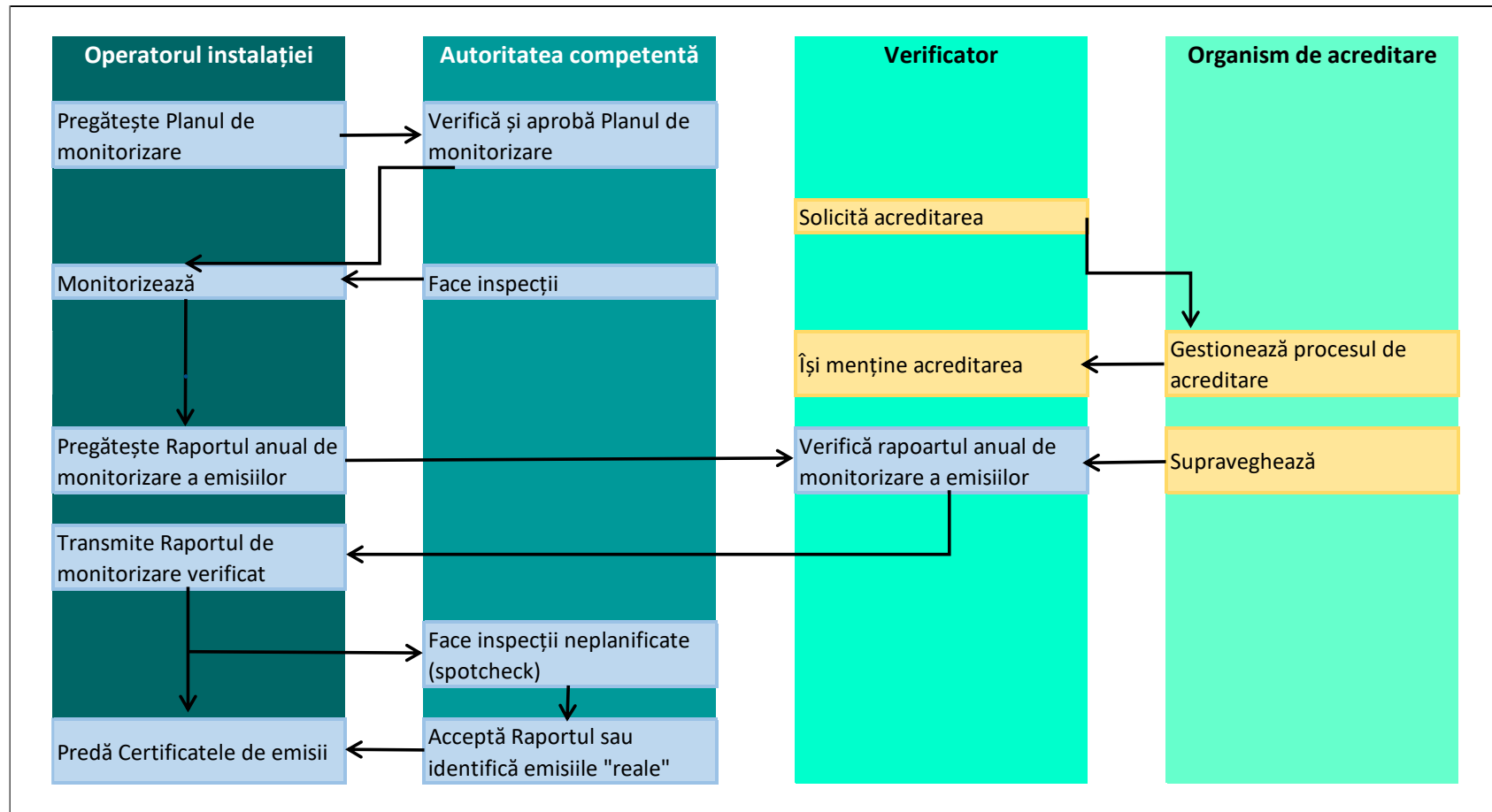
carbonului (engl. „*carbon capture and storage/CCS*”) și energiei regenerabile, cât și pentru proiecte în domeniul inovării industriale din toate Statele Membre. Față de cele 400 de milioane de certificate stabilite prin Cadrul 2030, s-au propus încă 50 de milioane de certificate care vor fi scoase din Rezerva de stabilitate a pieței pentru finanțarea unor astfel de proiecte, inclusiv proiectele la scară mică.

Pentru a sprijini modernizarea sistemelor energetice din Statele Membre cu venituri scăzute, Directiva (UE) 2018/410 prevede utilizarea a 2 instrumente, respectiv:

- 1) **continuarea alocării tranzitorii cu titlu gratuit către sectorul energetic** (pentru producția de electricitate) - în baza art. 10 c din Directiva ETS și
- 2) **Fondul de Modernizare** destinat proiectelor de modernizare a sistemelor energetice și îmbunătățirii eficienței energetice din Statele Membre cu un PIB pe cap de locuitor mai mic de 60 % față de media Uniunii Europene în 2013.

În ceea ce privește responsabilitățile actorilor implicați în gestionarea EU ETS faza a 4-a, procesul se prezintă după cum este evidențiat în diagrama de mai jos:

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020

Cu privire la termenele relevante, acestea se calculează după cum urmează:

Când?	Cine?	Ce?
1 ianuarie N		Începutul perioadei de monitorizare
Până la 28 februarie N	Autoritate competenta	Alocarea gratuită a certificatelor în contul din Registru al operatorului (dacă este aplicabilă)
31 Decembrie N		Finalul perioadei de monitorizare
Până la 31 martie N+1	Verificator	Finalizează verificarea și emite Raportul de verificare (pe care îl transmite către Operator)
Până la 31 martie N+1	Operator	Transmite Raportul cu emisiile verificate
Până la 31 martie N+1	Operator/Verifica tor	Introduce emisiile verificate în Registru, în tabelul emisiilor verificate
Martie - aprilie N+1	Autoritatea competentă	Posibile verificări spotcheck ale rapoartelor anuale transmise
Până la 30 aprilie N+ 1	Operator	Transmite certificatele în systemul Registrului
Până la 30 iunie N+ 1	Operator	Transmite raportul cu posibile îmbunătățiri ale MP, dacă e cazul
Fără termen specific	Autoritatea competentă	Poate realiza verificări suplimentare ale Rapoartelor de monitorizare primite

Instalațiile cuprinse în Măsurile Naționale de Implementare (NIMs) Pentru 2021-2025

Cu privire la instalațiile cuprinse în măsurile naționale de implementare (NIMs) pentru 2021-2025 sunt necesare următoarele precizări:

Pentru perioada 2021-2025, conform legislației în vigoare, în NIMs au fost incluse:

- toate instalațiile existente, adică instalațiile care fac parte din sectoare incluse în faza 4 a EU ETS, au primit o autorizație de GES cel târziu la 30 iunie 2019
- generatoare de electricitate *
- instalații care nu solicită alocare gratuită *
- instalații mici * (Art. 27 / 27a)
- (sub) instalații care au început să funcționeze începând cu 1 ianuarie 2018 **

Instalații care nu sunt incluse în NIM-uri sunt instalațiile nou-intrate care au început să funcționeze după 30 iunie 2019

* Nu există nicio obligație de a completa șablonul pentru instalațiile care nu solicită alocarea gratuită

** Aceste instalații sunt listate fără alocare, deoarece vor fi calculate într-o etapă ulterioară

Pentru această subperioadă, operatorii depun la Agenția Națională pentru Protecția Mediului următoarele documente:

- Raport privind datele de referință
- Planul Metodologic de Monitorizare
- Raport de verificare, emis de un organism de verificare acreditat de Asociația Națională de Acreditare - RENAR

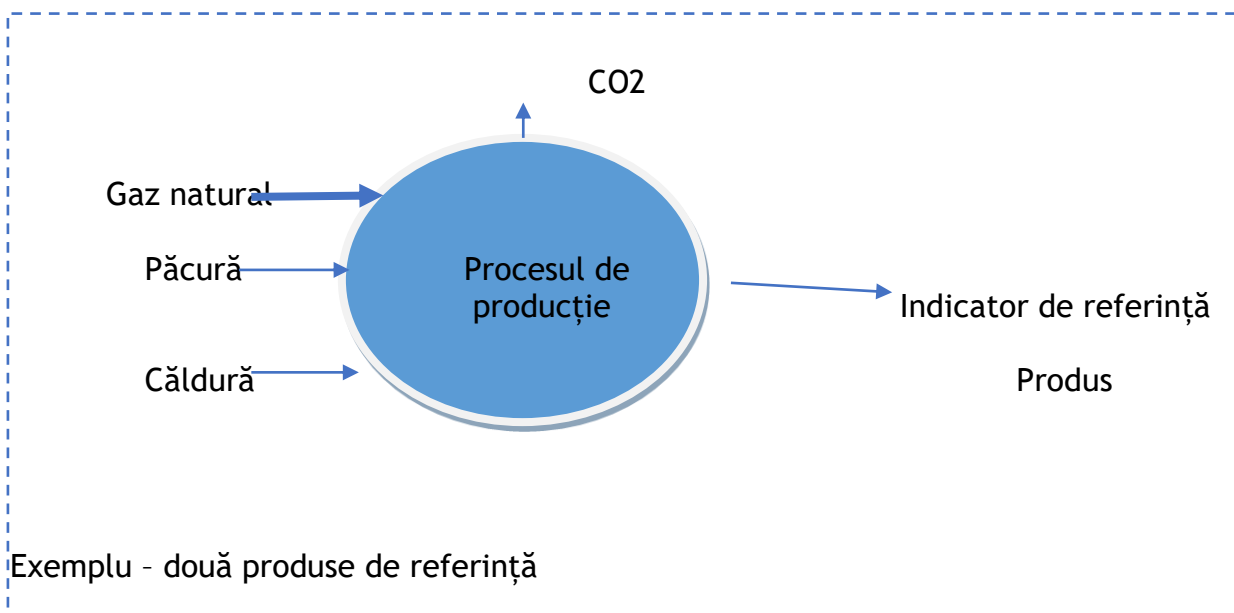
În decursul perioadei de comercializare, alocarea anuală finală aprobată de COM se poate modifica, în condițiile Regulamentului UE nr. 2019/1842

Reguli de alocare pentru subinstalația cu indicator de referință pentru produs

Exemplu - un singur produs de referință

Alocarea se bazează pe fabricarea produsului cu indicator de referință

Exemplu - două produse de referință

Instalațiile cuprinse în măsurile Naționale de Implementare (NIMs) pentru 2026-2030

Cu privire la instalațiile cuprinse în măsurile naționale de implementare (NIMs) pentru 2026-2030 sunt necesare următoarele precizări:

- Pentru perioada 2026-2030, conform legislației în vigoare, în NIMs vor fi incluse
- toate instalațiile existente, adică instalațiile care fac parte din sectoare incluse în faza 4 a EU ETS, au primit o autorizație de GES cel târziu la 30 iunie 2024
 - generatoare de electricitate *
 - instalații care nu solicită alocare gratuită *
 - instalații mici * (Art. 27 / 27a)
 - (sub) instalații care au început să funcționeze începând cu 1 ianuarie 2023 **

Instalații care nu sunt incluse în NIM-uri sunt instalațiile nou-intrate care au început să funcționeze după 30 iunie 2024

* Nu există nicio obligație de a completa șablonul pentru instalațiile care nu solicită alocarea gratuită

** Aceste instalații sunt listate fără alocare, deoarece vor fi calculate într-o etapă ulterioară

Pentru această subperioadă, operatorii depun la Agenția Națională pentru Protecția Mediului următoarele documente:

- Raport privind datele de referință
- Planul Metodologic de Monitorizare
- Raport de verificare, emis de un organism de verificare acreditat de Asociația Națională de Acreditare - RENAR

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

ANEXA 1. LISTA GHIDURILOR

Ghidul nr. 1 - Ghid privind obligațiile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru micii emițători

Ghidul nr. 2 - Ghid privind exemplele de bune practici la nivel național pentru implementarea schemei ETS pentru perioada a 4-a a schemei ETS

Ghidul nr. 3 - Ghid privind modul de tratare a biomasei în contextul schemei ETS

Ghidul nr. 4 - Ghid privind modul de accesare a Rezervei pentru instalațiile nou-intrate pentru perioada a IV-a a schemei ETS

Ghidul nr. 5 - Ghid privind tratarea unităților de cogenerare în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU ETS)

Ghidul nr. 6 - Ghid privind modificarea nivelului de activitate

Ghidul nr. 7 - Ghid privind sectoarele specifice

Ghidul nr. 8 - Ghid privind divizarea și fuziunea instalațiilor ETS

Ghidul nr. 9 - Ghid privind monitorizarea și raportarea conform regulamentului privind noile reguli de alocare

Ghidul nr. 10 - Ghid general pentru agenții economici care nu intra sub incidența prevederilor Directivei EU-ETS, cu accent pentru sectorul deșeurilor în relație cu schimbările climatice

Ghidul nr. 11 - Ghid privind acțiunile de control ale instalațiilor care intră sub incidența prevederilor Directivei EU-ETS - pentru agenții economici și Garda Națională de Mediu